

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er en interessant debat, der har udspringet sig om kolonihaver som et middel til integration, og jeg er da helt enig i, at man ikke skal gå hen og pålægge eksisterende kolonihaveforeninger at tage en kvote indvandrere.

Men jeg kunne tænke mig at spørge fru Aase D. Madsen: Hvis nu en kommune beslutter sig til at oprette en ny kolonihaveforening, vil Dansk Folkeparti så acceptere, at det er sat som en klausul, at der skal reserveres f.eks. 10-15 pct. af haverne til indvandrere? Jeg mener, det er den allerbedste form for integration, der overhovedet kan eksistere. Det, vi nemlig mangler i Danmark, er, at vi skal have brækket noget hede op og finde en naturlig måde at integrere på.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Ja, jeg kan love hr. Ole M. Nielsen, at vi vil være utrolig meget imod, lige så meget som vi er imod, at der tildeles nyankomne asylansøgere, der har fået opholdstilladelse, en rimelig bolig efter 3 måneder.

Så kan jeg komme ind på det, jeg ikke svarede fru Margot Torp på før – undskyld, det var hr. Hans Christian Schmidt – med hensyn til dem, der boede i kolonihaverne hele året. Det er et kæmpe socialt problem. Hvis der netop var boliger til dem, der boede i kolonihavehusene ude omkring på Englandsvej, og hvor de bor, jamen så havde vi jo ikke det problem. Så det er igen mangel på boliger i Københavnsområdet.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ebbe Kalnæs som ordfører.

Ebbe Kalnæs (CD):

Først skal jeg til disse lovforslag sige, at vi støtter hele intentionen med lovforslagene ganske varmt. Vi synes, det er et væsentligt og vigtigt emne at tage op, men selvfølgelig også på mange måder et kompliceret emne.

Det, der er problemet, er jo, at dér, hvor presset på kolonihaver og etablerede kolonihaveområder er allerstørst, selvfølgelig er dér, hvor udviklingen bymæssigt har været allerhurtigst og allerstørst, og dermed har det areal, som kolonihaverne ligger på, for det første en meget stor værdi, og for det andet kan nogle føle, at det spærrer for en udvikling.

Om vi er i stand til at lave et lovforslag, når vi er færdige med at forhandle det mellem første

og anden behandling, som totalt hindrer, at det nogen sinde vil kunne ske, er jo svært at sige, for vi kan vel ikke forestille os en situation, hvor kolonihaver er beskyttet på en sådan måde, at de er beskyttet ud over, hvad man i øvrigt er beskyttet i dette land, hvis man har et hus, et areal eller andet. Der er selvfølgelig, når der er en samfundsmæssig interesse, hvilket der også er henvist til, nogle situationer, hvor der vil kunne ske noget andet.

Det, der vel er det væsentlige i denne her sag, er, om man, hvor der er tale om offentlig kolonihavejord, det vil sige, at det er kommunernes jord, skal afstå fra at score gevinsten. Skal man dér afstå fra det og så have det åndehul, der ligger?

Så på mange måder må jeg sige, at jeg også godt kan se, at der kan være nogle vanskeligheder i det her, men dem må vi altså overvinde, for det er ganske væsentligt, at vi bevarer de muligheder, der er for kolonihaver i dag.

Men jeg vil også gerne sige, at det at tage et yderligere initiativ på det område, som direkte sigter på at skabe endnu flere muligheder for kolonihaver i den kommende tid, tror jeg i øvrigt bliver vigtigt.

Der er nogle, der spørger, om man skal løse boligsociale problemer via kolonihaver. Ja, det skal man da; det skal man da i allerhøjeste grad. Ikke sådan, at man skal have dem bevilget sammen med en eller anden anden ydelse eller sådan noget; men ved at have kolonihaver i områder, hvor vi måske i 1950'erne og 1960'erne ikke var så heldige med udviklingen, nogle boligområder, som ikke er det mest spændende i denne verden, og som vi jo er kommet galt af sted med, må vi sige, vil vi langt hen ad vejen kunne kompensere ved, hvor det stadig er muligt, at sikre os arealer i nærheden til grønne oaser og kolonihaver.

At man så også bliver nødt til planlægningsmæssigt og lovgivningsmæssigt at sikre, at det ikke bliver noget med en masse for store huse på osv., så det bliver et rent klondike, hvor vi ender med, at det bliver boliger, og vi kommer tilbage til sådan noget L 48, altså sommerhusloven, og skal til at rode med det. Det må vi selvfølgelig tage højde for på forhånd, for ellers går det selvfølgelig galt.

Men det helt afgørende er altså, at kolonihaver er et element, der er værd ikke alene at byære, men også at udbygge. Vi vil i hvert fald bidrage til, så langt vi overhovedet kan, at få skabt en mulighed for at få løst det her.